

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Georgio ac nepharijs eius Alexa[n]driae facinoribus. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

serete, sed potius eorum salutis causa subeundum esse periculum, assidens in folio, diacono mandaui, ut psalmum legeret, populusq; attente auscultaret, cum recitaret hanc particulā. Quoniam in seculum misericordia eius: sicq; omnes pariter de ecclesia decederent, domumque abirent. Verū cum dux deinceps vi irrupisset in templum, & milites vt nos comprehenderent, sanctuarium circumsedissent, non clericis solum, verū etiam nonnulli ē populo, qui in eo loco erāt, vociferari cœperunt, orareque vt nos iam discederemus. At ego acrius negare, me non antē discessurum, quām omnes sigillatim egressi essem. Itaque consurgens, orationem fieri imperavi, omnesque dum fieret, abire rogaui. Nam satius esse dicebam, vt ipse in periculum venirem, quām vt vlli ē nostris aliquid acciperent incommodi. Proinde egressis quām plurimis, & cæteris subsequentibus, monachi quidam, & clericis, qui vna nobiscum erant, pariter ad solium nostrum accedentes, nos extraxere ē sanctuario. Ad hunc modum igitur (veritatē testem cito) cum militum pars ob siderent sanctuarium, pars ecclesiam circuibant, domino duce itineris, & conseruatore, per medium turbam transiimus, & clam illis decessimus: Deum magnis effarentes laudibus, quōd non populum prodideramus, sed illo saluo præmisso, nos etiam euaseramus incolumes, & insidiatorum manus effugeramus.

Psal. 106

De Georgio ac nepharijs eius Alex. adriæ facinoribus.

CAP. XIV.

VBI Athanasius ex cruētis eorum manibus hoc modo elapsus esset, Georgio lupo alteri illarum ouium grec commissa est, qui maiorem in eas crudelitatem, quām quisquā lupus, aut vīsus, aut pardus in oves exercere solet, exercuit. Nā virgines, qui perpetuae castitati se addixissent, coagit non modo Athanasii denegare communionem, verū etiam fidei patrum anathema denuntiare. Suæ verā crudelitatis socium atque adjutorem habuit Sebastiānum quendam ordinum militarium præfectum: qui in media vrbe, accenso rogo, virginibusque nudis propter cum collocatis, fidem negare iubet. Quæ sanè spectaculum acerbum & miserum fidelibus pariter & infidelibus constitutæ,

GG 2 igno-

THEODOR. HISTOR.

ignominiam illam pro magno honore duxere, & verbera
cupide ac libenter pro fide sustinuere. Sed audiamus istarū
pastorem Athanasium, à quo ista multò apertius ac planius
exponuntur. Sic enim scribit. Tum Georgius, qui ab illis
ex Cappadocia missus erat, tempore quadragesimæ acce-
dens, perditos illos conatus, quos ab eis didicerat, ipse ad-
auxit. Nam post septimanam Paschatis transactam, virgi-
nes in carcerem coniici cœptæ sunt: Episcopi consticti
vinculis, à militibus abduci: ædes à viduis & orphanis ab-
ripi: direptiones fieri, in familias irrumpti: noctu ex ædibus
vi deportari Christiani: ædes obsignari: fratres clericorum,
pro clericis in vita periculum vocari. Per multum acerbi-
tis habuere ista quidem, sed multò plus ea, quæ sunt postea
tentata. Septimana namque sacrosanctam Pentecosten sub-
sequenti, populus, ubi ieiunauerat, in cœmiteriū propterea
ad orationem egreditur, quod omnes Georgij detestare-
tur communionem. Verum ut primum ille insignitè impro-
bus hoc intellexit, præfectum ordinum militarium Sebasti-
anum, qui Manichæus fuit, cōtra illos incitat. Ille deinceps
cum militum turba, qui arma, gladios districtos, arcus & te-
la gestabant, ipso die dominico in populum impetum facit.
Cum verò paucos admodum orantes offenderet (nam ma-
xima pars, quia hora præteriisset, decesserat) talia admisit
facinora, qualia ab illo admitti consentaneum erat. Rogum
enim incendere: virginis propter ignem statuere: eas ut fi-
dem Arianam profiteri se dicerent, cogere cœpit. Vbi eas
non posse vinci animaduertit, ignisq; flamas prorsus con-
temnere, detractis vestibus, sic eas in ora ac vultus verbera-
re, ut diu post ægrè à suis noscerentur. Quinetiam viros
quadraginta prehendere: eos nouo more ac modo verbe-
ribus cädere. Nam palmarum viminibus recens ex arbo-
ribus excisis, quæ suos adhuc habebant aculeos, ita tergalil-
lorum dilacerauit, ut nonnulli propter aculeos in ipsorum
dorsa penitus infixos, sæpius chirurgos adire cogerentur:
alii, qui tam acerba cruciamenta ferre nequibant, mortem
oppeterent. Omnes autem viri, quibus adhuc suppeditabat
vita, vna cum virginibus ad magnam Oas in militibus re-
legati. Corpora mortuorum, facinore iam recens edito, suis
reddi minimè permissa: sed illa priuicta inhumataque (sic
ipfis

ipſis libitum eſt) occultabant iidem ipſi milites, quò populo afferrent opinionem, ſe tam crudelis facinoris minimè conſcios fuiffe (iſtud infani illi errore mentis occæcati, patrarunt) ſed cum mortuorum neceſſarij & familiares propter confessionem fuorum lætitiam animis caperent, propter corpora autem in mœrore & luctu verſarentur, eorum impietas crudelitasque maiore cum infamia & turpitudine patetfacta eſt. Porrò autem Episcopos AEgypti, & Libyæ, Ammonium videlicet, Muīum, Caīum, Philonem, Hermē, Plenium, Pſenosirin, Nilammonem, Agathonam, Anagamphum, Marcum, Dracontium, Adelphium, Ammonium alterum, alterū etiam Marcū, Athenodorum: presbyteros autem Hieracem & Diſcorum, auctutum in exilium mifere. Atq; iſtos è patriis ſedibus exturbantes, adeo acerbè & crudeliter traſtauere, vt nonnulli eorum, inter vias, alii in exilio morte occumberēt. Nam triginta & amplius episcopos interfecerunt, & exemplum Achaab imitati, ad veritatem è medio tollendam omni cura & cogitatione incubuerunt. Idem Athanasius ad virgines illas, qui acerbos illos cruciatuſ pertuliffent, orationes quibus eas consolaretur, ſcripſit, in quibus quidem iſeruit iſta, ob hanc cauſam nulla veſtrum in mœſtitia ſit. Quamuis iſti impij vobis inuidieant ſepulturam, & funera ducere prohibeant: (nam haec tenus quidem Arianae tragoediæ exitus) & portas occludant, & propter monumenta, tanquam laruae aſſideant, obſeruantes ne mortuorum quisquam tumulo condatur. Iſta quidem facinora, aliaq; his similia à Georgio fuere Alexandrię patrata. Diuus autem Athanasius nullum locum tam munitum eſſe censuit, vt in eo tutus eſſe poſſet, præſertim cum Imperator mandatum dediſſet, vt vel viuus adduceretur ad ſe, vel caput illius mortui apportaretur: eſſetq; pollicitus ampliſſimam mercedem ei, qui hoc præſtare vellet.

De Concilio Mediolanensi. CAP. XV.

QVanquam autem ipſe Constantius, cum Magnentius post Constantis mortem imperio versus occidentem potitus eſſet, ad iſtius tyrannidem expugnandam in Europam cum exercitu profectus eſt: tamen ne iſtud quidem graue bellum, quod contra eccleſias fuſceptum erat,

GG 3 fedat-